

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoPr/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717209688
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717209688.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovéj a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne L. M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, XXX XX C., proti žalovanému Plastics -Trade, a. s., Budovateľská 5, 069 01 Snina, IČO: 36 483 265, právne zastúpený JUDr. Adrianou Krajníkovou, advokátkou so sídlom Kuzmányho 57, 040 01 Košice, o náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 20Cpr/28/2017-76 zo dňa 20.02.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.853,89 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 681,26 eura od 01.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 65,21 eura od 01.12.2014 do zaplatenia a zo sumy 2.107,42 od 01.01.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Poprad súdny poplatok vo výške 171 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania, najmä obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, citoval ust. § 42 ods. 1, § 47 ods. 1, § 118 Zákonníka práce, ďalej čl. 6 ods. 1, čl. 8, § 149, § 167 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a uviedol, že považoval za preukázaný nárok žalobkyne v celom rozsahu. V zmysle uzatvorenej pracovnej zmluvy žalobkyňa vykonávala pre žalovaného pracovnú činnosť, a preto mala nárok na náhradu mzdy v dohodnutej výške. Vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý bol uplatnený riadne a odôvodnený, žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne. Na pojednávaní síce tvrdil, že preukáže existenciu nároku uplatneného voči žalobkyni, avšak po tomto vyjadrení zostal v konaní pasívny a ďalšieho pojednávania sa ani on, ani právna zástupkyňa žalovaného nezúčastnila. Žalovaný ignoroval aj skutočnosť, že nedostatky na jeho strane boli konštatované tiež Inšpektorátom práce, sú dôvodom existujúceho trestného konania súvisiaceho s nevyplatením mzdy žalobkyni. Súd poukázal na zásadu rovnosti strán sporu, ako aj na to, že nemá povinnosť v sporovom konaní ani právo upozorňovať strany na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie iných dôkazov. Poukázal na ust. § 215 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku s tým, že pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t. j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení relevantných o hmotnoprávných skutočnostiach, a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Zároveň poukázal na dôkaznú povinnosť s tým, že uzavrel, že žalobkyňa v konaní nielenže preukázala existenciu pracovného pomeru, ale aj skutočnosť, že v dôsledku nevyplatenia mzdy došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Preukázala tiež výšku uplatneného nároku tak, ako bol vyčíslený znalkyňou v trestnom konaní. Žalovaný síce formálne poprel nárok žalobkyne, ale v konaní neprodukoval jediný dôkaz o nesprávnej výške, či nedôvodnosti nároku uplatneného žalobkyňou. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, zaviazal

žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vrátane príslušenstva vo forme úroku z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 Civilného sporového poriadku a uviedol, že úspešná žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, preto vyslovil, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň rozhodol o poplatkovej povinnosti v zmysle ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie právna zástupkyňa žalovaného. Uviedla, že odvolanie je dané podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Namietala, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez prítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne, čím podľa jej názoru bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázala na to, že dňa 19.02.2018 doručila elektronicky žiadosť o odročenie pojednávania s tým, že dôvodom žiadosti bolo jej horúčkavité ochorenie, kde potvrdenie od lekára nebolo doložené. Podľa jej názoru, právny dôvod na odročenie pojednávania existoval v čase jeho prezentovania, z čoho pri včasnom doručení ospravedlnenia z podkladov o práceneschopnosti by bolo pojednávanie odročené. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 19.01.2018 vyplýva, že nebolo dané poučenie o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, ani o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie. Ďalej poukázala na to, že podľa jej názoru bol porušený zákon, lebo záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno je právne nesprávny, lebo postupom súdu prvej inštancie nebolo žalovanému umožnené, aby vyvrátil skutočnosti tvrdené žalobkyňou. Navyše vzal do konania ako za právne relevantné podklady z trestného konania, a to znalecký posudok W.. L.. V. N., A.. č. 141/2015 bez toho, aby bol pripojený trestný spis, kde použitie tohto dôkazu je v rozpore so zákonom a právne irelevantné. Ďalej namietala označenie predmetu konania, z ktorého je síce zrejмый predmet sporu čo do jeho charakteru, ale nevyplýva z neho výška žalobného nároku, ktorá skutočnosť má právny význam k iným procesným okolnostiam konania, ako aj k samotným výrokom rozhodnutia. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že s uplatnenými odvolacími námietkami nesúhlasí. Poukázala na to, že z legitímácie F práceneschopného poistenca M.. V. G., vystavenej dňa 19.02.2018 jasne vyplýva, že právna zástupkyňa spoločnosti sa na pojednávanie dňa 20.02.2018 o 9.30 hod. mohla zúčastniť a mala dostatok času zaslať v zákonnej lehote, t.j. do začiatku pojednávania potvrdenie od lekára, z ktorého by vyplývalo, že jej zdravotný stav neumožňuje účasť na pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu. Naopak jej zdravotný stav bol natoľko uspokojivý, že jej boli povolené vychádzky odo dňa 20.02.2018 od 9.00 hod. do 11.00 hod.. Ak žalovaný už vedel od 19.02.2018 o zdravotnom stave svojej právnej zástupkyne, mohol sa zúčastniť predmetného pojednávania sám bez jej prítomnosti. Vo vzťahu k pojednávaniu dňa 19.01.2018 uviedla, že na predvolaní na uvedené pojednávanie bolo dané poučenie o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, ako aj o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Následne bolo vytýčené nové pojednávanie na 20.02.2018, s ktorým termínom obe strany súhlasili. Žalovaná strana je zastúpená advokátom, ktorý má právnické vzdelanie druhého stupňa, a teda súd nemá všeobecnú poučovaciu povinnosť. Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 141/2015 vypracovaný W.. L.. V. N., A.., znalkyňou z odboru ekonómie a manažment, odvetvia účtovníctvo, daňovníctvo a personalistika uviedla, že bol vypracovaný na žiadosť Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície v Humennom, v trestnej veci prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného. Predmetný znalecký posudok bol získaný zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno je právne správny, a preto nedošlo k porušeniu. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa označenia predmetu konania uviedla, že rozsudok obsahuje všetky náležitosti a je vyhotovený v zmysle zákona. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec právne správne posúdil. Navrhla zamietnuť odvolanie žalovaného v celom rozsahu. Uplatnila si trovy konania.

4. Právna zástupkyňa žalovaného v rámci odvolacej repliky k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu, poukázala na ňou tvrdené skutočnosti týkajúce sa dôvodu ospravedlnenia z neúčasti na nariadenom pojednávaní dokladom o práceneschopnosti. Ďalej uviedla, že povinnosťou súdu prvej inštancie bolo pred každým pojednávaním vo veci vo vzťahu k subjektu, ktorý ako stranu konania predvoláva, vrátane právneho zástupcu poučiť o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie. Zotrvala na stanovisku vo vzťahu k použitiu znaleckého posudku W.. L.. V. N., A.., ako aj vo vzťahu k stanovisku o absencii správneho

označenia predmetu konania. Podľa jej názoru, súd prvej inštancie konal v rozpore so zákonom aj v tom, ak nepostupoval podľa § 277 ods. 3 Civilného sporového poriadku a nepoučil žalovaného o možnosti podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

Žalobkyňa v rámci odvolacej dupliky v písomnom vyjadrení uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za vecne formálne správny a zákonný. Navrhla ho potvrdiť.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením vecí sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

6. Podľa čl. 2 ods. 1, 2 základných princípov CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

Podľa čl. 16 ods. 1 základných princípov CSP, súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

Civilné sporové konanie je v zásade ovládané princípom legality (zákonnosti), ktorý sa premieta v celom procesnom postupe súdu vrátane dokazovania, t.j., aby súd postupoval a rozhodoval v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie, jeho odôvodnenie nespĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto uplatnenú námietku odvolací súd považoval opodstatnenú. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v bode 23 nevyplýva konkretizácia uplatneného nároku, vyhodnotenie jednotlivých dôkazov vrátane výšky priznaného príslušenstva pohľadávky. Navyše vo výrokovej časti vyhovujúceho výroku nie je uvedené, z akej sumy bol priznaný úrok z omeškania žalobkyni vo vzťahu k uplatnenej sume 2.107,42 bez uvedenia meny od 1.1.2015 do zaplataenia. Takéto vymedzenie priznaného úroku z omeškania zo sumy bez uvedenia meny nespĺňa požiadavky vykonateľnosti rozhodnutia súdu.

7. Za dôvodnú považoval odvolací súd námietku týkajúcu sa porušenia procesných práv strany sporu v súvislosti s nerozhodnutím o žiadosti právnej zástupkyne žalovaného o odročenie pojednávania. Civilný sporový poriadok v ust. § 183 a § 184 upravuje procesný postup súdu v súvislosti so žiadosťou strany sporu, resp. ich právnych zástupcov o odročenie pojednávania. Odvolací súd uvádza, že posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie pojednávania je vždy vecou zákonného sudcu, ktorý dôvod odročenia pojednávania z hľadiska jeho dôležitosti posúdi podľa konkrétnych okolností prípadu, ako aj môže preveriť ich len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania. V danom prípade však súd prvej inštancie náležite nepostupoval v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP, lebo právnej zástupkyne žalovaného písomne neoznámil, že jej žiadosti o odročenie pojednávania nebude vyhovené. Uvedená povinnosť vyplýva z ust. § 184 ods. 1 CSP. Takýmto postupom došlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces, a preto uplatnenú námietku týkajúcu sa porušenia

procesných práv, ktoré mali za následok odňatie možnosti konať pred súdom odvolací súd považoval za opodstatnenú.

8. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku týkajúcu sa označenia predmetu sporu. Označenie predmetu sporu ako náhrada mzdy pri pracovnoprávnom vzťahu zodpovedá uplatnenému nároku i napriek tomu, že predmetom náhrady mzdy je presne uplatniteľná suma v jej číselnom vyjadrení. Súd prvej inštancie však predmet sporu posudzoval a v záhlaví predmet sporu uviedol na základe žaloby žalobkyne a jej vymedzenia predmetu sporu. Takéto vymedzenie predmetu sporu nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa rozhodovania súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu, že v danej veci napadnutý rozsudok nie je rozsudkom pre zmeškanie, a preto právne irelevantné sú aj ďalšie námietky týkajúce sa nepoučenia strany sporu alebo právneho zástupcu strany sporu o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Z obsahu spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie v priebehu konania poučil strany sporu o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie, ako aj uvedené poučenie vyplýva z nariadeného termínu pojednávania na 19.1.2018.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu porušenia procesných práv strany sporu - žalovaného v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou základného práva na spravodlivý proces, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu pomoc vyžaduje, aby súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (ZSP 56/2008).

Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, jedným z týchto princípov predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutie odôvodniť, z ktorého musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (ZSP 37/2010).

9. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne vo veci konať v súlade s princípom rovnosti sporových strán (čl. 6 ods. 1 základných princípov CSP), podľa ktorého rovnosť zbraní podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa prejavuje ako rovnaká miera možností uplatňovania prostriedkov procesného útoku, ale aj procesnej obrany v medziach stanovených Civilným sporovým poriadkom. Uvedený princíp rovnosti sporových strán sa funkčne dopĺňa s princípom kontradiktórnosti v tom zmysle, že sporovej strane má byť zásadne umožnené reagovať na realizáciu všetkých procesných oprávnení protistrany v záujme zabezpečenia negácie neodôvodnenej procesnej výhody jednej zo sporových strán. Záver súdu prvej inštancie je v odôvodnení rozhodnutia týkajúci sa nepreukázania tvrdných skutočností žalovaným, resp. jeho pasivita nebola opodstatnená. Je nesporné, že právna zástupkyňa žalovaného požiadala o odročenie pojednávania, t.j. zákonným spôsobom, ale súd prvej inštancie následne nepostupoval v súlade s procesným právom pokiaľ o žiadosti o odročenie pojednávania bezodkladne nerozhodol, neupovedomil právnu zástupkyňu žalovaného s jeho rozhodnutím, ale naopak, vo veci pojednával a aj rozhodol. Takáto procesná situácia nemôže byť posúdená v neprospech protistrany. Po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie je potrebné písomné vyhotovenie rozhodnutia vyhotoviť v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je limitovaná požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. Nevyhnutnou náležitosťou jednotlivých výrokov súdneho rozhodnutia musí byť určitosť určenia ním ukladanej povinnosti alebo určenia právneho

vzťahu, či práva, aby tak zo znenia výroku bolo celkom jednoznačne zrejmé, ako súd rozhodol. Výklad opodstatnenosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku má obsahovať odôvodnenie rozsudku, ktorého účelom je predovšetkým doložiť správnosť rozsudku. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy strán sporu a ich konečné návrhy, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočností, ktoré mal preukázané, právne zistenie skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Výroku rozhodnutia musí byť zodpovedať jeho odôvodnenie z hľadiska vymedzenia výšky priznaného plnenia.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd nezaujal vecné stanovisko k uplatnenej námietke týkajúcej sa predloženého znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní z dôvodu nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako aj v záujme neprejudikovania rozhodnutia vo veci samej.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci v zmysle ust. § 396 ods. 1, 3 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu strany v spore (§ 255 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.